

20 Een matrasje op de grond

ER KOMT EEN VRIENDJE LOGEREN

“Mama, waarom ligt er een matrasje op mijn kamer?” vraagt Joshua aan zijn moeder. “Ik heb toch al een bed om in te slapen? Het is nu veel te vol in mijn kamer, hoor. Zal ik het even opruimen?” Mama lacht.

“Ben je dan vergeten dat Benjamin komt logeren vandaag?”

Dat is Joshua zeker niet vergeten. Hij kan bijna niet meer wachten.

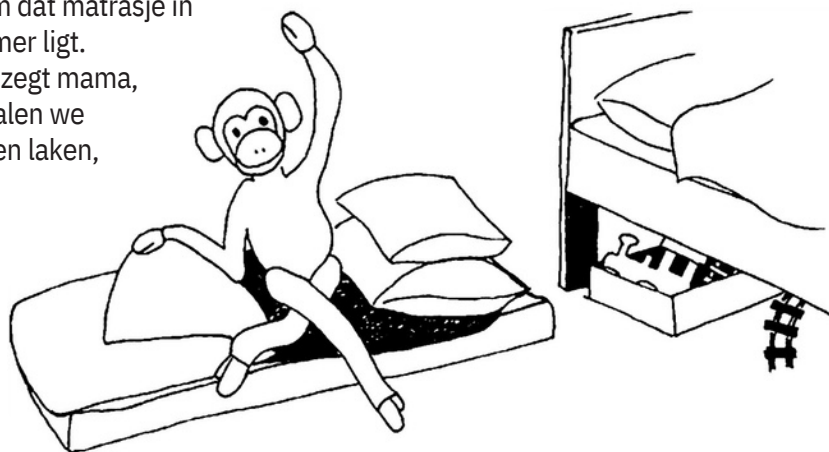
“Benjamin moet toch ook een plekje hebben om te slapen? Ik denk dat het wel gezellig is als hij bij jou op de kamer komt liggen”, zegt mama.

Daar had Joshua nog helemaal niet over nagedacht. Natuurlijk mag Benjamin bij hem op de kamer slapen. Samen in één bed zou wel een beetje krap worden.

Nu begrijpt hij ook waarom dat matrasje in zijn kamer ligt.

“Kom” zegt mama,

“dan halen we even een laken,



een kussen en een slaapzak. Help jij me even mee?” Samen halen ze het beddengoed van zolder. Mama maakt het matrasje op en Joshua legt een knuffel op het kussen. “Kijk mama, Benjamin mag knuffelaapje van mij lenen. Dan kan hij vast heel lekker slapen.” “Dat is lief van je”, zegt mama. Joshua loopt weer met mama naar beneden. Hij kan vandaag niet met de trein spelen nu het matrasje op zijn kamer ligt. Na het middageten gaat de bel. Joshua rent meteen naar de deur. Benjamin heeft een grote tas meegenomen en zijn moeder draagt een kussen. “Hoi Benjamin. Wat leuk dat je er bent. Kom maar gauw binnen.” “Je hoeft geen kussen mee te nemen, hoor!” zegt Joshua. “Mama heeft een heel lekker bedje voor je gemaakt en daar ligt al een kussen op.” “Maar Benjamin kan het allerbeste op zijn eigen kussen slapen”, vertelt zijn moeder. “Dan voelt het net een beetje als thuis.” Dat begrijpt Joshua wel. Nadat ze samen een kopje thee hebben gedronken gaat de moeder van Benjamin weer naar huis. Ze geeft Benjamin een dikke knuffel. “Veel plezier jongen en tot morgen.” Als ze weggijdt, zwaaien de jongens haar uit. “Tot morgen, mama”, zegt Benjamin. Nu hebben de jongens heel veel tijd om samen te spelen. Ze gaan lekker voetballen en spelen verstoppertje in de speeltuin. Na een lange middag buiten spelen, bakt mama lekkere frietjes en frikadellen. “Leuk hè?” zegt Joshua tegen Benjamin. “Je bent nog steeds hier en je hoeft helemaal niet naar huis. Morgen pas!” Benjamin lacht. Na het eten mogen de jongens samen in bad. Mama heeft zoveel schuim in het bad gedaan dat je alleen nog maar twee hoofdjes ziet.

“Kijk, kijk... Ik heb een baardje”, zegt Benjamin ineens. Aan zijn kin hangt een hele dikke klodder schuim. De jongens schateren het uit.

“En ik heb een snor”, zegt Joshua nu.

Mama lacht mee. “Jullie zijn boefjes”, zegt ze.

Ze geeft de jongens beide een handdoek. Ze drogen zich af en trekken hun pyama aan.

“Moeten we meteen al naar bed?” vraagt Joshua.

“Natuurlijk niet”, zegt mama. “Jullie mogen beneden nog even wat drinken en natuurlijk een bakje chips. Dat hoort een beetje bij logeren.”

Ze spelen samen een spelletje en genieten van de chips en de sinas.

“En nu is het toch echt tijd om te gaan slapen, hoor”, zegt mama.

“Kijk eens naar buiten. Het is al helemaal donker.”

Mama gaat met Joshua en Benjamin naar boven. Ze poetsen hun tanden en gaan nog even plassen.

“Kijk, dit is jouw bed voor vandaag”, wijst Joshua naar het matrasje.

“Je mag mijn knuffelaar lenen, hoor.”

Dat vindt Benjamin heel fijn. Samen met een knuffeltje kan hij vast heel lekker slapen.

Mama geeft de jongens allebei een zoen.

“Lekker slapen, hè?” zegt mama.

“Tot morgen.”

“Tot morgen, mama”, zeggen de jongens in koor. Mama lacht en doet de deur achter zich dicht.

“Zullen we verstoppertje spelen?” vraagt Benjamin. Het is donker in de kamer en zo kun je heel goed verstoppertje spelen. Joshua kruipt diep onder de dekens. Hij giechelt zo hard dat Benjamin hem snel heeft gevonden.

“Jongens, wat hoor ik toch?” Ineens staat mama in hun kamer. Ze kijkt niet zo blij.

“Het is al heel laat. Jullie moeten nu echt gaan slapen, hoor!”.

De jongens knikken. Ze trekken hun dekens weer netjes en vallen in een diepe slaap.

Ze dromen over mannetjes met schuimbaarden en over jongetjes die onder de dekens verstopt zijn.

Tischa's tips voor ouders

- Maak samen met je kind en het vriendje afspraken: samen op de kamer slapen mag, als het lukt dat ze na een bepaalde tijd stil zijn en gaan slapen. Spreek af hoe laat ze naar bed mogen en wat er wel en niet mag als ze naar bed zijn (nog even kletsen of lezen mag bijvoorbeeld, maar uit bed komen en computeren niet).
- Zorg dat de kinderen niet al te laat naar bed gaan, meestal is het feest het grootst wanneer ze in bed liggen, dus dan duurt het nog wel even voor ze slapen. Spreek af dat je na bijvoorbeeld een kwartier nog even komt kijken en dat het daarna echt rustig moet worden. Vraag of ze zich aan die afspraak kunnen houden en laat ze dan lekker keten tot je weer komt.
- Blijft het te lang gezellig en onrustig en heb je al een paar keer gewaarschuwd? Geef dan aan dat als het nu nog niet lukt, je ze ieder op een aparte plek legt zodat ze kunnen slapen. Anders zijn ze de volgende dag te moe en dat wordt niet gezellig.



Meer info en inspiratie:

www.grootenklein.nl

Volg ons op:

[instagram.com/tischa_neve](https://www.instagram.com/tischa_neve)

[facebook.com/opvoedcursussen](https://www.facebook.com/opvoedcursussen)